

त्वत् । इति राजवल्गुमः ॥ (यथा मनुः ३। २६६।
 “अष्टावेणस्य मांसेन रौरवेण नवैव तु” ॥
 अस्य लक्षणं यथा ॥ “एषः क्षत्र्याः प्रकीर्तितः” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे २ भागे ॥
 एषः, पुं, (एष + स्वार्थे कन्) । एषः । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 एषातिशयः, पुं, (एषो मृगस्तिलकमिव यस्य । चन्द्रस्य
 मृगाङ्गत्वात्तथात्वम्) । चन्द्रः । इति हारावली ॥
 एषमत्, पुं, (एषां विभक्तिर्ति) । एष + भट् + क्तिप् ।
 चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥
 एतं, त्रि, (आ + इण् + क्त) । आगतम् । इति मेदिनी ॥
 कर्त्तृत्ववर्णयुक्तम् । इत्यमरः ॥ (स्त्रियां एतौ एता ।
 पाणिनिः ४। १। ३६) ॥
 एतः, पुं, (आ सम्बन्धे एति गच्छतीति) । आ + इण्
 + क्त) । मृगः । इति शब्दरत्नावली ॥ कर्त्तृत्ववर्णः ।
 इति मेदिनी ॥
 एतद्, त्रि, (इण् + “एतेस्तु च” इति उणादि-
 सूत्रेण १। १३२ । अतोऽदि स्यात्तस्य तुङागमः) ।
 पुरोवर्तिवाचकसर्वनामशब्दः । इति व्याकरणम् ॥
 एत इति भाषा ।
 (“एते वयममी दाराः कन्येयं कुलजीवितम्” ।
 इति कुमारः ६। ६३ ॥ “एतान् महाराज विशेष-
 धर्मान्” । इति मुद्रितचम् । उक्तस्य पश्चादुक्तौ
 “द्वितीयादौ स्मैः” २। ४। ३४ । इति एषादेशः
 स्यात् । यथा “य एनामाश्रमधर्मे नियक्ते” ।
 इति शाकुन्तले प्रथमाङ्के ॥ [हेमचन्द्रः ॥
 एतनः, पुं, (आङ् + इ + तन) । निश्वासः । इति
 एतद्, व्य, (इदम् + “इदमोर्हन्” ५। ३। १६।
 इति हिंल् ततो “एतेतौ रथोः” ५। ३। ४।
 इति एतादेशः) । एतस्मिन् काले । सम्प्रति ।
 इत्यमरः ॥ (यथा भागवते १। १७। ४२ ।
 “स एष एतद्वाक्यं आसनं पार्थिवोचितम्” ॥)
 एतश्च, पुं, (इण् + “इणस्तश्चान्तश्चसुनौ” ३। १४६।
 इति उणादिसूत्रेण तश्चसुन्) । ब्राह्मणः । इत्यु-
 णादिकोषः ॥
 एतश्चा, [स्] पुं, (इण् + “इणस्तश्चान्तश्चसुनौ”
 ३। १४६ इति उणादिसूत्रेण तश्चसुन्) । ब्राह्मणः ।
 इत्युणादिकोषः ॥
 एतावत्, त्रि, (एतद् + “यत्तदेतेभ्यः परिमाणे वतुप्” ।
 ५। २। ३६। इति परिमाणे वतुप् । (एतत्परि-
 माणम् । इति व्याकरणम् ॥ (यथा रुघुः २। ५१।
 “एतावदुक्ता विरते मृगेऽग्रे
 प्रतिस्वनेनास्य गुहागतेन” ॥)
 एष, उ, उडौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादि-
 व्यात्मन्-चक-सेट्) । उ एधते । इति दुर्गादासः ॥
 (यथा मनुः ४। १७० ।
 “हिंसारवत्सो नित्यं नेहासौ सुखमेधते” ॥)
 एषः, पुं, (इधतेऽनेनाग्निः । इन्ध + “हन्ध” ३।
 ३। १२१ । इति करणे घञ् । अवोदैधौघप्रत्यय-
 हिमन्थया” इति घञि नलोपो गुणश्च निपा-
 तितः) । इन्धनम् । इत्यमरः ॥ जाजानि काठ
 इति भाषा । (यथा रघौ ६। ८२

“एधान् ऊताशनवतः स सुनिर्घयाचे” ॥)
 एधः, [स्] स्त्री, (एध् + असुन्) । इन्धनम् । इत्य-
 मरः ॥ (यथा गीतायाम् । ४। ३७ ।
 “यथैधसि समिद्धोऽभिर्मससात् कुरुतेऽर्जुनः” ॥)
 एधतुः, त्रि, (एध् उडौ “एधिवह्नोश्चतुः” १। ७६
 उणादिसूत्रेण चतुः) । वर्जितम् । उडिगुक्तम् ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 एधतुः, पुं, (एध + “एधिवह्नोश्चतुः” १। ७६ ।
 उणादिः चतुः) । पुरुषः । अग्निः । इति मेदिनी ॥
 एधितः, त्रि, (एध उडौ + क्त) । वर्जितः । उडि-
 प्राप्तः । इत्यमरः ॥
 एणः, [स्] स्त्री, (एति गच्छति प्रायश्चित्तेन । इण्
 आगसीत्यसुन् तुङागमश्च) । पापम् । अपराधः ।
 इति मेदिनी ॥ निन्दा । इति शब्दरत्नावली ॥
 (“एनोनिवृत्तेन्ययत्तिरेनम्
 जगाद भूयो जगदेकनाथः” ॥
 इति रुघुः ५। २३ ॥)
 एरका, स्त्री, ढगविशेषः । तत्पर्यायः । गुन्मूला २
 शिम्बी ३ गुन्ना ४ शरी ५ । यथा भागवते
 १। ३। १८ ।
 “चतुर्दशं नारसिंहं विभद् दैत्येन्द्रमूर्जितम् ।
 ददार करजैर्वत्स्येरकां कटकाद् यथा” ॥)
 अस्या गुणाः । हिमत्वम् । मुक्ताद्विकारित्वम् ।
 चक्षुहित्वम् । वातकोपनत्वम् । सूचकश्लेष्मरी-
 दाहपित्तशोणितनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (यथा वैद्यके,
 “एरका शिशिरा दृष्ट्या चक्षुष्या वातकोपिनी ।
 सूचकश्लेष्मरीदाहपित्तशोणितनाशिनी” ॥
 एषा यच्च अवज्जियते तदयथा,—
 “निर्व्यापणः स्याज्जलमेरका च” ।
 इति चरके सूत्रस्थाने ढवीयेऽध्याये ॥ “एरका
 होमलः” । इति चरकस्य शिवदासीयटीका ॥
 एरङ्गः, पुं, (एरति सम्बन्धे भ्रमति यः । आ + ईर-
 गतौ कम्पने + अङ्गच्) । मत्स्यभेदः । रङ्गा इति
 ख्यातः । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । खिग्वत्वम् ।
 विटम्बित्वम् । शीतत्वम् । गुरुत्वम् । इति भाव-
 प्रकाशः ॥
 एरखः, पुं, (एरयति वायुम् । आ + ईर गतौ कम्पने
 च + बाङलकात् अखङ्च्) । उच्चविशेषः । मेरेखडा
 इति भाषा । तत्पर्यायः । व्याघ्रपुच्छः २ गन्धर्व-
 हस्तकः ३ उडवूकः ४ रुवूकः ५ चित्रकः ६ चक्षुः
 ७ पञ्चाङ्गुलः ८ मण्डः ९ वर्जमानः १० थडम्बकः
 ११ । इत्यमरः ॥ उडवूकः १२ रुवूकः १३ रुवूकः
 १४ रुवूकः १५ रुवूकः १६ अमण्डः १७ आमण्डः
 १८ थडम्बनः १९ । इति तट्टीकायां भरतः ॥
 कान्तः २० तरुणः २१ युक्ताः २२ वातारिः २३
 दीर्घपत्रकः २४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
 तैलस्य गुणाः । मधुरत्वम् । गुरुत्वम् । अतिश्लेष्म-
 वर्जनत्वम् । वातरक्तगुल्महृद्भोगनीयज्वरनाशि-
 त्वम् । इति राजवल्लभः ॥ अपि च । कृमिदोष-
 सकलाङ्गुलशूलनाशित्वम् । खादुत्वम् । रसाय-
 नोत्तमत्वम् । पित्तप्रकोपनत्वम् । अतिदीपनत्वम् ।

आमवातनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
 भेदकत्वगुणोऽप्यस्ति ॥ श्वेतैरखडगुणाः । कटुत्वम् ।
 तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । कफार्तिज्वरवायुकासना-
 शित्वम् । रसाह्वित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
 मूलगुणाः । मूलवायुकफनाशित्वम् । मुक्ताकारित्वम् ।
 इति राजवल्लभः ॥
 (युक्तास्तैरखडयोः पर्यायगुणा यथा,—
 “शुक्ल एरख आमखडुश्चो गन्धर्वहस्तकः ।
 पञ्चाङ्गुलो वर्जमानो दीर्घदण्डोऽप्यदण्डकः ।
 वातारिस्तैलश्चापि रुक्कश्च निगद्यते ॥
 रक्तोऽपरो रुक्कः स्यादुडवूको रुक्कतया ।
 व्याघ्रपुच्छश्च वातारिश्चक्षुस्तानपत्रकः ॥
 एरखयुग्मं मधुरमुष्णं गुरु विनाशयेत् ।
 शूलशोथकटीवस्तिशिरःपीडोदरज्वरान् ॥
 ब्रध्नासकफानाहकासकुष्ठाममावतान् ।
 एरखपत्रं वातघ्नं कफक्रिमिविनाशनम् ॥
 सूचकश्चहरश्चापि पित्तरक्तप्रकोपनम् ।
 वातार्थपदघ्नं गुल्मं वस्तिशूलहरं परम् ॥
 कफवातक्रिमौ हन्ति उडिं सप्तविधमपि ।
 एरखफलमत्युष्णं गुल्मशूलानिषापहम् ॥
 यक्षत्पीडोदराशोऽपि कटुकं दीपनं परम् ।
 तदन्मज्जा च विड्भेदी वातश्लेष्मोदरापहः” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 “सतिक्तोयममेरखतैलं खादु सरं गुरु ।
 ब्रध्नागुल्मानिकफानुदरं विषमज्वरम् ॥
 रुक्कशोफौ च कटीगुल्मकुष्ठपृष्ठाश्रयाश्रयेत् ।
 तोक्षणीषां पिच्छिलं विषं रक्तैरखडुवन्निविति” ॥
 इति शार्ङ्गधरस्य पूर्वखण्डे चतुर्थेऽध्याये ॥
 “एरखतैलं मधुरमुष्णं तीक्ष्णं दीपनं कटुकभा-
 यातुरसं सूक्ष्मं शोथोविशोघनं त्वयं दृढं मधुर-
 विपाकं वयःश्यापनं योनिशुक्लविशोघनमारो-
 ग्यमेधाकान्तिस्तृप्तिवन्नारं वातकफहरमधोभाग-
 दोषहरम्” ॥
 इति सुश्रुते सूत्रस्थाने पञ्चचत्वारिंशत्तमेऽध्याये ॥
 एरखकः, पुं, (एरख + स्वार्थे कन्) । एरखदृष्टः ।
 इति भरतो द्विरूपकोषः ॥ (एरखशब्देऽस्य
 विशेषो ज्ञेयः) ॥
 एरखजं, त्रि, (एरखात् एरखदृष्टात् जायते इति ।
 एरख + जन् + ड) । एरखदृष्टजातम् । तत्सौत्रं
 खेहमध्ये श्रेष्ठविरेचकम् । यथा ।
 “घृण्यमध्ये त्रितृघृण्यं खोरसे कारवेक्षकम् ।
 खेहखेखरखजं तैलं कलेख्वेव हरीतकी” ॥
 इति वाभटः ॥
 (“एरखजं घनश्चापि खादुमेव मृदु स्खतम् ।
 हृदस्तिगुल्मकायूरशूलानाहविषमनुत् ॥
 आनाहालीलवान्ताद्वक्त्रोद्दोषोदावत्तशूलिनाम् ।
 वातपित्तविकाराणां विदध्याच्च प्रशान्तये ।
 तीक्ष्णोष्णं पिच्छिलं विषं रक्तैरखसमुद्रवम्” ॥
 इति प्रथमस्थाने अष्टमेऽध्याये हारीतेनोक्तम् ॥)
 एरखपत्रिका, स्त्री, (एरखस्य पत्रमिव पत्रमस्याः)
 दन्तीदृष्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 एरखफला, स्त्री, (एरखस्य फलमिव फलमस्याः) ॥